

Από τον βίο του αγίου Σπυρίδωνος

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Δεκεμβρίου 12, 2018

Πήγε κάποτε ένας στον άγιο Σπυρίδωνα για να αγοράσει εκατό κασίκες από το κοπάδι του. Ο όσιος του ζήτησε πρώτα τα χρήματα, και αυτός του έδωσε μόνο για τις ενενήντα εννιά και κράτησε το αντίτιμο της μίας, νομίζοντας ότι θα διαφύγει τούτο από εκείνον τον απλοϊκό και φιλήσυχο.

Όταν μπήκαν και οι δυο στο μαντρί, ο άγιος του είπε να πάρει τόσες κασίκες, όσες πλήρωσε· αυτός όμως ούτε έτσι κατάλαβε, αλλά έβγαλε εκατό από το μαντρί. Μια λοιπόν από τις κασίκες, σαν καλή υπηρέτρια, καταλαβαίνοντας ότι δεν την πούλησε ο κύριός της, στράφηκε γρήγορα και ξαναμπήκε στο μαντρί. Αυτός ο αναιδής όμως την ξανάβγαλε και την τραβούσε με τη βία. Τούτο το αξιοθαύμαστο έγινε δύο και τρεις φορές: η κασίκα γύριζε πίσω, ενώ αυτός την τραβούσε πάλι με δύναμη και οργή.

Τι έγινε λοιπόν; Καθώς ο αγοραστής με τον τρόπο αυτό τίποτε δεν πετύχαινε, την άρπαξε από κάτω και την έβαλε στους ώμους για να την πάρει. Η κασίκα τότε άρχισε να βελάζει δυνατά και άγρια και να τον χτυπά με τα κέρατα στο κεφάλι, διαλαλώντας έτσι φανερά τη βίαιη απαγωγή και τιμωρώντας, θα λέγαμε, τον πλεονέκτη για την αδικία. Το αξιοθαύμαστο αυτό θέαμα άφησε κατάπληκτους όσους ήταν εκεί, γιατί δεν μπορούσαν να το εξηγήσουν.

Ο άγιος, μη θέλοντας να ελέγξει φανερά τον άδικο, του είπε χαμηλόφωνα: «Κοίταξε, παιδί μου, μήπως το ζώο δεν τα κάνει αυτά άσκοπα και δεν δυσαρεστείται για την απαγωγή χωρίς λόγο, αλλά επειδή ξέχασες να δώσεις και το δικό του αντίτιμο». Εκείνος τότε ένωσε τύψεις και συλλογίστηκε και συναισθάνθηκε τι έκανε· το ομολόγησε λοιπόν και ζήτησε συγγνώμη. Έπειτα πλήρωσε και της μίας κασίκας το αντίτιμο, οπότε εκείνη έπαψε να βελάζει και να αντιστέκεται και ακολούθησε ήσυχα τις άλλες. Γιατί, καθώς λένε, ο άγιος, με το να είναι πολύ ενάρετος και απαλλαγμένος από την υπερηφάνεια, ασκούσε θεάρεστα τα επισκοπικά καθήκοντα, συγχρόνως όμως φρόντιζε και τα ζώα του.

Κάποτε λοιπόν, μέσα στη νύχτα, πήγαν κλέφτες στο μαντρί να κλέψουν από τα ζώα του. Ο Θεός όμως, ο οποίος φρόντιζε τον ποιμένα, δεν αδιαφορούσε και για το κοπάδι του. Έτσι οι κλέφτες αυτοί πιάστηκαν αόρατα με άλυτα δεσμά που έδεσαν τα χέρια τους και δεν τους άφηναν διόλου να φύγουν. Τα ξημερώματα πια ήρθε και ο άγιος, γνωρίζοντας τι είχε συμβεί. Όταν τους είδε με τα χέρια πίσω και δεμένα, τους ελευθέρωσε με προσευχή από τα δεσμά και τους συμβούλεψε για πολλή ώρα να

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

βγάζουν τα αναγκαία με τον τίμιο κόπο τους. Έπειτα τους πρόσφερε και ένα κριάρι, λέγοντας αστειευόμενος: «Για να μην πάει χαμένο το ξενύχτι σας».

(Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Β', Υπόθεση ΛΗ' (38), Από τον βίο του αγίου Σπυρίδωνος, σελ. 323. Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2003)

<http://www.koinoniaorthodoxias.org/agiologio-eortologio/apo-ton-vio-tou-agiou-spyridonos/>